

KARTA KORZYŚCI Z PODEJMOWANIA WSPÓŁPRACY MULTIPROFESJONALNEJ DLA OSOBY / RODZINY

- wzmocnienie poczucia podmiotowości i sprawstwa osób i rodzin poprzez włączenie ich w pracę Zadaniowego Zespołu Kooperacyjnego;
- decyzyjność – wszystkie kluczowe decyzje podejmowane będą wyłącznie za zgodą osoby lub rodziny;
- trafniejsze rozpoznanie potrzeb i oczekiwań;
- aktywny udział osoby lub rodziny w procesie rozpoznawania własnej sytuacji, posiadanych zasobów i ograniczeń, oceny sytuacji, planowania i realizacji działań; oceny ich skuteczności;
- lepsza i szybsza dostępność do usług oferowanych przez kooperantów (Lokalny Koszyk Usług);
- wyposażenie osób i rodzin w różnorodne kompetencje i umiejętności pozwalające na uniezależnienie się od systemu pomocy społecznej;
- możliwości korzystania z usług społecznych w związku ze zdiagnozowanymi potrzebami wykraczających poza ofertę jednostek pomocy społecznej;
- kompleksowość działań – sprawa osoby/rodziny po przekazaniu do Zadaniowego Zespołu Kooperacyjnego staje się obszarem wsparcia przedstawicieli wielu lokalnych instytucji pomocowych;
- dostęp do większej liczby specjalistów z różnych dziedzin w jednym czasie;
- podział odpowiedzialności i obowiązków pomiędzy osobę i rodzinę oraz członków Zadaniowego Zespołu Kooperacyjnego – wszyscy ponoszą odpowiedzialność za zmianę sytuacji osoby i rodziny;
- zapewnienie osobom i rodzinom poczucia bezpieczeństwa w relacjach z przedstawicielami wielu instytucji – na każdym etapie procesu pomocowego będzie towarzyszył osobie lub rodzinie pracownik socjalny;
- zmniejszenie negatywnych odczuć i emocji osoby lub rodziny takich jak lęk, czy niepewność w związku z korzystaniem ze wsparcia wielu instytucji pomocowych oddzielnie;
- wymiana pomiędzy kooperantami doświadczenia i wiedzy na temat wsparcia osób lub rodzin (prawidłowy przepływ informacji);
- skrócenie czasu oczekiwania na możliwość skorzystania z usług oferowanych w środowisku lokalnym poprzez możliwość szybszego załatwienia sprawy w innej, współpracującej instytucji;
- możliwość wyboru instytucji, z którą osoba lub rodzina będzie najczęściej pracować;
- szybszy dostęp do informacji od różnych specjalistów (specjaliści wymieniają się informacjami o osobie lub rodzinie i z osobą lub rodziną);
- możliwość tworzenia nowych usług z udziałem osób i rodzin oraz przedstawicieli z ZZK z wykorzystaniem zasobów partnerów kooperacji.

KARTY KORZYŚCI DLA KOOPERANTÓW Z PODEJMOWANIA WSPÓŁPRACY Z INSTYTUCJAMI POMOCY SPOŁECZNEJ NA RZECZ ROWIAZYWANIA PROBLEMÓW SPOŁECZNYCH

RESORT EDUKACJI

M.in.:

- placówki edukacji przedszkolnej (publiczne, niepubliczne),
 - szkoły (publiczne, niepubliczne),
 - poradnie psychologiczno-pedagogiczne (publiczne, niepubliczne).
-
- szersza, wielozakresowa diagnoza sytuacji ucznia w rodzinie, w tym niezaspokojonych potrzeb/problemów rodziny wpływających na zachowanie dziecka/ucznia w procesie kształcenia i na jego relacje z pracownikami szkoły i rówieśnikami (m.in. sfera socjalno-bytowa, sfera oddziaływań wychowawczych, obszar zdrowia, aktywności zawodowej, atmosfery rodzinnej, w tym badanie więzi);
 - możliwość spotkania z rodziną poza szkołą i zobaczenia jej funkcjonowania w szerszym kontekście;
 - możliwość uzgodnienia działań z innymi specjalistami w sytuacji pojawienia się nieprawidłowości opiekuńczo-wychowawczych w rodzinach biologicznych i zastępczych, problemów wychowawczych i edukacyjnych u dzieci i młodzieży oraz zaistnienia potrzeb w zakresie objęcia rodziny pomocą psychologiczną, prawną i socjalną;
 - zwiększanie sprawności realizacji spraw dziecka i/lub jego rodziny w innych obszarach niż dydaktyczno-wychowawczy, np. zdrowia, socjalno-bytowy;
 - możliwość podejmowania zintegrowanych, kompleksowych działań pomocowych na rzecz rozwiązania problemu konkretnego ucznia/ rodziny w zakresie zaspokajania różnych potrzeb, w tym specjalnych potrzeb edukacyjnych w placówkach pozaświatowych;
 - możliwość wsparcia ucznia z orzeczeniem o niepełnosprawności i jego rodziny usługami i świadczeniami powiązаныmi z tym orzeczeniem (świadczenia opiekuńcze, specjalistyczne usługi opiekuńcze, dostęp do usług rehabilitacyjnych);
 - uzyskanie możliwości wsparcia rodziny w realizacji funkcji opiekuńczo-wychowawczej przez jej asystenta rodziny;
 - wzmacnianie skuteczności realizowanych zadań/ podejmowanych działań przez rodzinę i pracowników systemu edukacji;
 - stawianie jasno określonych wymagań a w przypadku zaniedbywania dzieci przez rodziców, niewywiązywania się z nich, ukazanie konsekwencji i metod ich egzekwowania;
 - interdyscyplinarna pomoc uczniowi i pracownikom szkoły w sytuacji otrzymania informacji o krzywdzeniu dziecka lub jego rodzica;
 - możliwość podjęcia szybkiej interwencji w sytuacjach zagrożenia dobra i bezpieczeństwa dzieci;
 - zwiększenie dostępu do wypracowanych standardów/ współudział w tworzeniu standardów/ procedur na danym terenie;
 - uzyskanie wiedzy na temat kompetencji innych instytucji, wzajemna edukacja;
 - możliwość uzyskania wsparcia innych instytucji w oddziaływaniu na rodzinę dziecka z problemami – współpraca, koordynacja działań, współodpowiedzialność;
 - możliwość wymiany wiedzy i doświadczeń pomiędzy/ instytucjami, podmiotami, pracownikami (np. poprzez udział w szkoleniach/konferencjach międzysektorowych/międzyresortowych);
 - formalne i merytoryczne zbliżenie do siebie instytucji publicznych/niepublicznych i ich pracowników;
 - możliwość obniżenia kosztów własnych poprzez dostęp do koszyka usług;
 - możliwość pozyskania dodatkowych środków/zasobów na realizację zadań z zakresu wsparcia osób/rodzin, w tym szczególnie dzieci i młodzieży;
 - ograniczenie formalności koniecznych do podjęcia współpracy (jedna umowa – wiele instytucji);
 - możliwość zwiększenia skuteczności działań usługowych;
 - racjonalizacja wydatków publicznych.

RESORT ZDROWIA

Podmioty lecznicze publiczne i niepubliczne, w tym:

- przedsiębiorcy,
- samodzielne publiczne zakłady opieki zdrowotnej,
- jednostki budżetowe, w tym nadzorowane przez organy administracji publicznej,
- instytuty badawcze,
- fundacje lub stowarzyszenia, których celem statutowym jest wykonywanie zadań w zakresie ochrony zdrowia i których statut dopuszcza prowadzenie działalności leczniczej oraz posiadające osobowość prawną jednostki organizacyjne fundacji lub stowarzyszeń,
- osoby prawne i jednostki organizacyjne, działające na podstawie przepisów o stosunku Państwa do związków wyznaniowych,

- możliwość szerszej diagnozy sytuacji osoby/rodziny (poza sferą zdrowotną, np. sfera socjalno-bytowa, rodzinna, zawodowa);
- możliwość współpracy w zakresie profilaktyki zdrowotnej (monitorowanie rodziny w zakresie zaszczepiania dzieci, prawidłowego ich odżywiania, stosowania wymaganej ze względu na chorobę diety, przestrzegania higieny);
- współpraca w zakresie opieki nad chorym, monitoringu realizacji zaleceń lekarskich, co wpływać będzie na efektywność pracy lekarzy;
- współpraca w realizacji wsparcia kobiet w ciąży i rodzin (w tym dotyczących ciąży wysokiego ryzyka w ramach ustawy „Za życiem”);
- współpraca w zakresie pomocy rodzinom z dzieckiem poważnie chorym (realizacja programu „Za życiem”);
- współpraca w zakresie wspierania osób z niepełnosprawnościami (pośrednictwo w komunikacji między pacjentem a lekarzem, motywowanie do rehabilitacji i przestrzegania zaleceń; rehabilitacja zawodowa, społeczna);
- współpraca w zakresie zabezpieczenia osób samotnych (np. wypisywanych ze szpitala);
- uzyskanie podstawy organizacji terapii środowiskowej (dla osób z diagnozą psychiatryczną i ich rodzin);
- uzyskanie możliwości opieki i wsparcia dla seniorów;
- skracanie czasu pozostawania pacjenta pod wyłączną opieką resortu zdrowia;
- możliwość podjęcia współpracy w zakresie opieki nad chorymi;
- integracja działań pomocowych na rzecz rozwiązania problemu/problemów konkretnego pacjenta (np. w zakresie możliwości organizacji opieki poszpitalnej, rehabilitacji medycznej i/lub społecznej itp.);
- zwiększanie sprawności załatwiania spraw osoby/rodziny jako pacjentów/opiekunów;
- możliwość zwiększenia skuteczności działań usługowych;
- edukowanie na temat zdrowego stylu życia i profilaktyki zdrowotnej;
- uzyskanie wsparcia w załatwianiu spraw socjalnych związanych ze zdrowiem (pobyt w placówce, świadczenia pieniężne), w edukacji pacjenta dotyczącej zdrowego stylu życia i w monitorowaniu zachowań pacjentów z grup ryzyka;
- możliwość pozyskania przez lekarza od kooperantów informacji o pacjencie, istotnych z punktu widzenia właściwej diagnozy;
- wzmocnienie skuteczności realizowanych zadań oraz podejmowanych działań w zakresie profilaktyki, opieki, diagnostyki i leczenia;
- zwiększenie dostępu do wypracowanych standardów, współudział w tworzeniu standardów i procedur na danym terenie;
- możliwość uwspólniania, konsolidacji procedur na danym terenie;
- możliwość wymiany wiedzy i doświadczeń pomiędzy/z instytucjami, podmiotami, pracownikami (np. poprzez udział w szkoleniach/konferencjach międzysektorowych/międzyresortowych);
- umożliwienie wzajemnej edukacji na temat kompetencji i zadań poszczególnych kooperantów;
- ograniczenie formalności koniecznych do podjęcia współpracy (jedna umowa – wiele instytucji);
- formalne i merytoryczne zbliżenie do siebie instytucji publicznych/niepublicznych i ich pracowników;
- racjonalizacja wydatków publicznych;
- ograniczenie nakładów finansowych placówek prywatnych na pacjenta.

RESORT SPRAWIEDLIWOŚCI

- sądy,
 - zespół kuratorskiej służby sądowej (kuratorzy sądowi),
 - prokuratura, notariat, adwokatura i radcy prawni, w zakresie wynikającym z przepisów odrębnych,
 - służba więzienna,
 - instytucje wykonywania kar oraz środków wychowawczych i środków poprawczych orzeczonych przez sądy oraz spraw pomocy postpenitencjarnej.
-
- szersza diagnoza sytuacji rodziny, w tym dziecka poprzez udział służb pracujących z rodziną (pedagodzy, pracownicy służb społecznych) w rozprawach;
 - łatwiejszy dostęp do eksperckiej wiedzy branżowej, podniesienie kwalifikacji pracowników sądu poprzez możliwość korzystania z dobrych praktyk członków kooperacji;
 - współtworzenie indywidualnego planu pomocy osobie/rodzinie oraz skoordynowanie go z planem pomocy dziecku (planem bezpieczeństwa w sytuacji ochrony dziecka przed krzywdzeniem);
 - koordynacja realizacji planu pracy z rodziną, planu pomocy dziecku oraz planu pracy tworzonego przez kuratora sądowego – adekwatność form pomocy, uspołnienie działań kierowanych do rodziny, lepsza realizacja zaleceń sądu;
 - umożliwienie uzyskania wiedzy na temat kompetencji i działań podejmowanych przez inne podmioty, wzajemna edukacja;
 - bieżąca wymiana informacji, skoordynowane i kompleksowe działania na rzecz dziecka, osoby, rodziny;
 - oszczędność czasu spowodowana podziałem zadań;
 - zwiększenie efektywności pracy z dzieckiem, osobą, rodziną i udzielanego wsparcia;
 - umożliwienie dostępu do różnorodnej, specjalistycznej wiedzy;
 - zwiększenie szybkości reagowania na sytuacje trudne występujące w pracy z dzieckiem, osobą, rodziną, zwłaszcza dotyczące przemocy w rodzinie;
 - szybsze znalezienie miejsca dla dziecka w pieczy zastępczej w sytuacji zagrożenia jego bezpieczeństwa;
 - zwiększenie perspektywy i rozumienia występujących trudności w sytuacji dziecka, osoby, rodziny oraz rozumienia możliwości realizacji działań naprawczych przez dziecko, osobę, rodzinę;
 - wzmocnienie roli kuratorów penitencjarnych i wychowawców oddziałów w zakładach karnych w przygotowaniu skazanych do opuszczenia zakładu karnego;
 - możliwość wspólnego (multiprofesjonalnego) opracowania programu postpenitencjarnego wobec skazanych oraz wykorzystania usług z LKU w planowaniu życia na wolności;
 - stanowi wzbogacenie pomocy postpenitencjarnej dla skazanych o dodatkowe wsparcie (służb zatrudnienia, służb społecznych) – osoby opuszczające zakłady karne uzyskują w sądzie wiedzę o pełnej gamie usług wsparcia,
 - możliwość rozszerzenia działań kuratorów sądowych (zawodowych/społecznych) o działania o charakterze profilaktycznym, diagnostycznym, resocjalizacyjnym i kontrolnym przy wsparciu służb społecznych (wiedza, podział zadań, dostęp rodziny do usług społecznych);
 - wzmocnianie skuteczności, sprawności i tempa realizowanych zadań oraz podejmowanych działań w zakresie profilaktyki, przeciwdziałania patologiom społecznym;
 - zwiększenie dostępu do wypracowanych standardów, współudział w tworzeniu standardów i procedur na danym terenie;
 - możliwość uwspólniania, konsolidacji procedur na danym terenie;
 - możliwość wymiany wiedzy i doświadczeń pomiędzy/z instytucjami, podmiotami, pracownikami (np. poprzez udział w szkoleniach/konferencjach międzysektorowych/międzyresortowych);
 - formalne i merytoryczne zbliżenie do siebie instytucji publicznych/niepublicznych i ich pracowników;
 - ograniczenie formalności koniecznych do podjęcia współpracy (jedna umowa – wiele instytucji);
 - pozyskanie narzędzia monitorowania efektów resocjalizacji.

POLICJA

- lepsze rozpoznanie w danym rejonie służbowym (dzielnicy), lepsze poznanie obywateli i ich potrzeb, oczekiwań, zagrożeń, ryzyka;
- umożliwia wyznaczenie z ramienia każdej jednostki policji tzw. koordynatora (z podanym numerem telefonu do kontaktów), który reprezentowałby jednostkę na spotkaniu, co umożliwiałoby uzyskanie informacji z rejonu (i ewentualnie nadanie toku sprawie);
- uzyskanie dostępu do wiedzy, mającej wpływ na prowadzenie tzw. oddziaływań prewencyjnych w celu niedopuszczenia do dalszego rozwinięcia się problemu osoby/rodziny (np. przemoc, popełnienie przestępstwa);
- oszczędność czasu, wyznaczenie terminu spotkań w celu omówienia spraw bieżących i ewentualne przekazanie informacji z dzielnic;
- umożliwienie realizacji dzielnicowym zadań z zakresu profilaktyki społecznej we współpracy z innymi podmiotami (wymiana zasobów i kompetencji);
- uzyskanie dostępu do informacji posiadanych przez innych specjalistów, co pozwala odpowiednio szybko reagować na zagrożenia bezpieczeństwa w funkcjonowaniu osób/rodzin;
- szybsza wymiana informacji pomiędzy instytucjami oraz sprawniejsze i skuteczniejsze rozwiązanie problemu, a tym samym pomoc danej rodzinie lub osobie;
- ustalenie wspólnych działań umożliwiających pomoc osobie/rodzinie;
- wzmacnianie skuteczności, sprawności i tempa realizowanych zadań oraz podejmowanych działań w zakresie profilaktyki, przeciwdziałania patologiom społecznym;
- zwiększenie dostępu do wypracowanych standardów, współudział w tworzeniu standardów oraz procedur na danym terenie;
- możliwość uwspólniania, konsolidacji procedur na danym terenie;
- możliwość wymiany wiedzy i doświadczeń pomiędzy/z instytucjami, podmiotami, pracownikami (np. poprzez udział w szkoleniach/konferencjach międzysektorowych/międzyresortowych);
- formalne i merytoryczne zbliżenie do siebie instytucji publicznych/niepublicznych i ich pracowników;
- ograniczenie formalności koniecznych do podjęcia współpracy (jedna umowa – wiele instytucji).

ORGANIZACJE POZARZĄDOWE, w tym fundacje i stowarzyszenia

oraz podmioty, o których mowa w art. 3 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2016 r. poz. 239, z późn. zm.)

- integracja działań pomocowych na rzecz rozwiązania konkretnego problemu;
- możliwość promocji własnych rozwiązań w obszarze rozwiązywania problemów społecznych;
- uzyskanie dostępu do zasobów i usług kooperantów samorządowych,
- wzmacnianie skuteczności realizowanych zadań/podejmowanych działań;
- utworzenie sieci wsparcia stwarzające możliwość wspólnych projektów, działań, grantów;
- możliwość skoordynowania profilu własnego NGO z potencjalnymi instytucjami (kooperantami), w celu zaoferowania kompleksowego wsparcia;
- możliwość poszerzenia własnej oferty zgodnie z potrzebami środowiska lokalnego;
- możliwość optymalnego wykorzystania zasobów środowiska,
- zwiększenie możliwości dotarcia do potencjalnych usługobiorców;
- możliwość zaoferowania wyspecjalizowanych usług dzięki połączeniu profilowej działalności NGO z pozostałymi kooperantami;
- zwiększanie sprawności załatwiania spraw;
- możliwość koprodukcji usług;
- zwiększenie dostępu do wypracowanych standardów, współudział w tworzeniu standardów oraz procedur na danym terenie;

- możliwość wymiany wiedzy i doświadczeń pomiędzy/instytucjami, podmiotami, pracownikami (np. poprzez udział w szkoleniach/konferencjach międzysektorowych/międzyresortowych);
- możliwość pozyskania dodatkowych środków/zasobów na realizację zadań z zakresu wsparcia osób i rodzin, w tym szczególnie dzieci i młodzieży;
- możliwość obniżenia kosztów własnych poprzez dostęp do LKU;
- wzmocnienie wizerunku organizacji, jako równouprawnionego partnera w kooperacji;
- wzrost wiarygodności NGO dzięki współpracy z jednostkami organizacyjnymi samorządu;
- rozszerzenie relacji interpersonalnych oraz międzyinstytucjonalnych;
- zaoferowanie (wypromowanie) ekspertów NGO oraz możliwość konsultacji – doradztwa „z ekspertami kooperantów”;
- promocja działalności NGO;
- dodatkowy kanał promocji świadczonych przez NGO usług;
- formalne i merytoryczne zbliżenie do siebie instytucji publicznych/niepublicznych i ich pracowników;
- ograniczenie formalności koniecznych do podjęcia współpracy (jedna umowa – wiele instytucji);

PODMIOTY EKONOMII SPOŁECZNEJ

- przedsiębiorstwo społeczne, w tym spółdzielnie socjalne,
- podmioty reintegracyjne, realizujące usługi reintegracji społecznej i zawodowej osób zagrożonych wykluczeniem społecznym:
 - CIS i KIS,
 - ZAZ i WTZ,
 - organizacje pozarządowe,
 - podmioty sfery gospodarczej utworzone w związku z realizacją celu społecznego, bądź dla których leżący we wspólnym interesie cel społeczny jest racją bytu działalności komercyjnej;
 - organizacje pozarządowe, o których mowa w ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, prowadzące działalność gospodarczą, z której zyski wspierają realizację celów statutowych;
 - spółdzielnie, których celem jest zatrudnienie, tj. spółdzielnie pracy, inwalidów i niewidomych, działające w oparciu o ustawę z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 2016 r. poz. 21, z późn. zm.);
 - spółki non-profit, o których mowa w ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, o ile udział sektora publicznego w spółce wynosi nie więcej niż 50%.
- stworzenie nowych możliwości biznesowych, których nie da się zrealizować bez partnera będącego np. jednostką samorządu terytorialnego;
- dostarczenie informacji, specjalistów i usług, których nie można znaleźć gdzie indziej;
- możliwość zawierania kontraktów i korzystania z funduszy unijnych, które w innej sytuacji nie byłyby dostępne;
- możliwość uzyskania rzadkich umiejętności i kompetencji w specjalistycznych dziedzinach;
- propozycje i rozwiązania konkretnych problemów w biznesie;
- szansa na stworzenie strategicznego sojuszu z partnerami kooperacji, co pozwoli uczyć się posługiwania językiem społeczności, do których firma planuje dotrzeć;
- umożliwienie dostępu do wiedzy dotyczącej zarządzania;
- stworzenie szansy na wypracowanie standardów pracy, oferowanych produktów, czy usług;
- uzyskanie wsparcia w realizacji misji organizacji – zwiększenie efektywności działania – dostęp do zasobów biznesu: finansowych, rzeczowych, ludzkich oraz do wiedzy i kompetencji;
- zwiększenie profesjonalizmu funkcjonowania – poprawa jakości i efektywności działania;
- budowa pozycji marki na rynku usług i produktów;
- dostęp do kandydatów na pracowników/stażystów w PES;
- lokalna promocja usługi/produktu oferowanego przez PES;
- dostęp do usług potencjalnie niezbędnych dla pracowników PES, tym samym zabezpieczenie stabilności zatrudnienia pracowników;

- zwiększanie sprawności załatwiania spraw osoby/rodziny;
- wzmacnianie skuteczności realizowanych zadań/podejmowanych działań;
- integracja działań pomocowych na rzecz rozwiązania konkretnego problemu;
- zwiększenie dostępu do wypracowanych standardów, współudział w tworzeniu standardów oraz procedur na danym terenie;
- możliwość wymiany wiedzy i doświadczeń pomiędzy/z instytucjami, podmiotami, pracownikami (np. poprzez udział w szkoleniach/konferencjach międzysektorowych/międzyresortowych);
- formalne i merytoryczne zbliżenie do siebie instytucji publicznych i niepublicznych oraz ich pracowników;
- możliwość obniżenia kosztów własnych poprzez dostęp do LKU;
- możliwość promocji własnych rozwiązań w obszarze rozwiązywania problemów społecznych (wkład do LKU);
- możliwość pozyskania dodatkowych środków/zasobów na realizację zadań z zakresu wsparcia osób/rodzin, w tym szczególnie dzieci i młodzieży;
- ograniczenie formalności koniecznych do podjęcia współpracy (jedna umowa – wiele instytucji);
- stworzenie dodatkowego kanału promocji usług świadczonych przez podmioty ekonomii społecznej;
- zwiększenie możliwości dotarcia do potencjalnych usługobiorców.

INSTYTUCJE RYNKU PRACY

- publiczne służby zatrudnienia,
- Ochotnicze Hufce Pracy,
- agencje zatrudnienia,
- instytucje szkoleniowe,
- instytucje dialogu społecznego,
- instytucje partnerstwa lokalnego,

- możliwość pogłębienia współpracy z instytucjami działającymi w obrębie środowiska zamieszkania osoby zarejestrowanej w PUP (w ramach ustawowych zadań) – np. Program Aktywizacja i Integracja, KISy, CISy, organizacje pozarządowe i trenerzy pracy;
- możliwość interdyscyplinarnego opracowania (we współpracy) Indywidualnego Planu Działań na rzecz osoby długotrwale bezrobotnej (uwzględnienie usług z koszyka w IPD);
- łatwiejsza koordynacji oddziaływań i korzystanie z doświadczenia innych podmiotów wspierających politykę zatrudnienia np. OHP, w tym zwiększenie dostępu PUP i OHP do zasobów ludzkich – możliwość rekrutowania osób korzystających ze wsparcia do programów, projektów, spotkań z pracodawcami w ramach giełd pracy, przy współpracy z OPS i NGO;
- możliwość wspólnego opracowywania strategii postępowania z osobami i rodzinami uchylającymi się od aktywizacji, mimo zgłoszonej gotowości do podjęcia pracy;
- wzmacnianie skuteczności realizowanych zadań/podejmowanych działań;
- zwiększenie dostępu do wypracowanych standardów, współudział w tworzeniu standardów oraz procedur na danym terenie;
- możliwość wymiany wiedzy i doświadczeń pomiędzy/z instytucjami, podmiotami, pracownikami (np. poprzez udział w szkoleniach/konferencjach międzysektorowych/międzyresortowych);
- formalne i merytoryczne zbliżenie do siebie instytucji publicznych/niepublicznych i ich pracowników;
- ograniczenie formalności koniecznych do podjęcia współpracy (jedna umowa – wiele instytucji);
- możliwość zwiększenia skuteczności działań usługowych;
- dodatkowy kanał promocji świadczonych usług;
- zwiększenie możliwości dotarcia do potencjalnych usługobiorców;
- racjonalizacja wydatków publicznych.

JEDNOSTKI ORGANIZACYJNE WSPIERANIA RODZINY I SYSTEMU PIECZY ZASTĘPCZEJ

- jednostki organizacyjne jednostek samorządu terytorialnego wykonujące zadania w zakresie wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej,
 - placówki wsparcia dziennego,
 - organizatorzy rodzinnej pieczy zastępczej,
 - placówki opiekuńczo-wychowawcze,
 - regionalne placówki opiekuńczo-terapeutyczne,
 - interwencyjne ośrodki preadopcyjne,
 - ośrodki adopcyjne oraz podmioty, którym zlecono realizację zadań z zakresu wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej.
-
- możliwość stworzenia bardziej pogłębionej diagnozy sytuacji rodziny, dzięki wykorzystaniu formuły multiprofesjonalnej pracy z rodziną;
 - możliwość wykorzystania na większą skalę potencjału podmiotów zewnętrznych w otoczeniu OPS na rzecz tworzenia planu pracy z rodziną i jego realizacji (przez pracownika socjalnego i asystenta rodziny);
 - poprawa komunikacji na poziomie OPS i poza nim (czytelny podział ról/zadań pomiędzy pracownikiem socjalnym a asystentem rodziny i innymi służbami społecznymi);
 - zwiększona szybkość reakcji na zmiany sytuacji rodziny – adekwatnie do potrzeb rodziny i zasobów poszczególnych podmiotów pracujących z nią (pogłębiona ocena okresowa, monitoring zmian w rodzinie);
 - poprawa komunikacji między OPS a podmiotami zewnętrznymi (oświata, sądownictwo, służba zdrowia, służby mundurowe, prokuratura itp.);
 - zredukowanie prawdopodobieństwa wystąpienia sytuacji konfliktowych (dublowanie zadań, pozostawienie wybranych zadań „bez biegu”, nieadekwatne oczekiwania podmiotów współpracujących na rzecz poprawy sytuacji rodzin);
 - prewencja umieszczania dzieci w pieczy zastępczej, szerszy zakres pomocy, której można udzielić rodzinom biologicznym borykającymi się z problemami opiekuńczo-wychowawczymi;
 - rozeznanie możliwości umieszczenia dziecka, w razie potrzeby, u rodziny zastępczej spokrewnionej;
 - przygotowanie opiekunów zastępczych na przyjęcie dziecka (informacje o dziecku/dzieciach od pracowników socjalnych/asystentów przekazywane są rodzicom zastępczym);
 - poprzez wcześniejszą pracę z rodziną w jej środowisku możliwe jest poznanie potrzeb dzieci i właściwy dobór rodziny zastępczej;
 - szybszy powrót dzieci pod opiekę rodziców, realizacja planów pracy z rodziną kompatybilnych do planów pomocy dziecku umieszczonemu w pieczy realizowanych przez PCPR, wyznaczanie wspólnych celów, dobór działań w oparciu o mocne strony rodziny i zasoby instytucji, współpraca rodziny i specjalistów w ich realizowaniu; monitoring postępów w pracy z rodzinami;
 - zmniejszenie kosztów przeznaczanych na utrzymanie dzieci w pieczy zastępczej (dzięki krótszemu czasowi pobytu w pieczy, tak dla powiatu jak i gminy);
 - bieżący kontakt z pracownikami zajmującymi się rodzinami biologicznymi w gminach (wymiana bieżących informacji, szybsze reagowanie, znajomość kompetencji i możliwości udzielenia pomocy przez różne instytucje, zapobieganie powielaniu działań, spójne komunikaty dla klientów);
 - możliwość szybkiego reagowania w sytuacjach zagrożenia dobra dzieci poprzez dostępność do wiedzy o wolnych miejscach w pieczy zastępczej;
 - zwiększanie sprawności załatwiania spraw dziecka i/lub jego rodziny;
 - możliwość podejmowania zintegrowanych, kompleksowych działań pomocowych na rzecz rozwiązania problemu konkretnej osoby/rodziny;
 - wzmacnianie skuteczności realizowanych zadań/podejmowanych działań;
 - integracja działań pomocowych na rzecz rozwiązania konkretnego problemu;
 - zwiększenie dostępu do wypracowanych standardów, współudział w tworzeniu standardów oraz procedur na danym terenie;

- możliwość wymiany wiedzy i doświadczeń pomiędzy/ instytucjami, podmiotami, pracownikami (np. poprzez udział w szkoleniach/ konferencjach międzysektorowych/ międzyresortowych);
- formalne i merytoryczne zbliżenie do siebie instytucji publicznych/niepublicznych i ich pracowników;
- możliwość obniżenia kosztów własnych poprzez dostęp do LKU;
- ograniczenie formalności koniecznych do podjęcia współpracy (jedna umowa – wiele instytucji);
- możliwość zwiększenia skuteczności działań usługowych;
- racjonalizacja wydatków publicznych.

BIZNES

- stwarzanie nowych możliwości biznesowych, których nie da się zrealizować bez partnera będącego np. przedsiębiorstwem społecznym;
- uzyskanie dostępu do informacji, specjalistów i usług, których nie można znaleźć gdzie indziej;
- możliwość zawierania kontraktów i korzystania z funduszy unijnych, które w innej sytuacji nie byłyby dostępne;
- możliwość „wejścia” do konkretnej społeczności i zdobycie o niej wiedzy;
- możliwość zyskania rzadkich umiejętności i kompetencji w specjalistycznych dziedzinach;
- pomoc w uzyskaniu rozwiązania konkretnych problemów w biznesie,
- szansa na utworzenie strategicznego sojuszu z partnerami kooperacji, możliwość nauki w posługiwaniu się językiem społeczności, do których firma planuje dotrzeć;
- możliwość budowania wizerunku biznesu społecznie odpowiedzialnego, co podnosi wiarygodność firmy odpowiedzialnej społecznie oraz buduje jej wizerunek i reputację;
- uzyskanie dostępu do specjalistycznej wiedzy, której często brakuje w organizacji, np. ekologia czy praca z wolontariuszami;
- zwiększenie kompetencji oraz zaangażowania pracowników firmy, poprzez wykorzystanie doświadczenia np. organizacji pozarządowej, dotyczącego współpracy z wolontariuszami, do zaangażowania pracowników firmy w projekty społeczne (wolontariat pracowniczy);
- zwiększenie dostępu do profesjonalnej wiedzy dotyczącej problemów społecznych, szczególnie lokalnych, sposobów ich rozwiązywania;
- szansa pozyskania partnera, który posiada wiedzę z zakresu budowania i zarządzania projektami społecznymi;
- szansa na wspólne, obopólnie korzystne działania na rzecz społeczności lokalnej;
- wzrost prawdopodobieństwa dobrze zainwestowanych pieniędzy, uzyskanie gwarancji lepszych warunków prowadzenia biznesu;
- wzrost liczby partnerów i kooperantów;
- wzmocnienie konkurencyjności w stosunku do firm nie uczestniczących w kooperacji.

GMINA

- wzmocnienie potencjału gminy poprzez zwiększenie innowacyjności oddziaływań w zakresie planowania wsparcia dla osób, rodzin;
- ograniczenie kosztów związanych z pomocą społeczną;
- wpływ na przeciwdziałanie negatywnym zjawiskom jak np. stopy bezrobocia, którego efektem będzie poprawa jakości życia mieszkańców danej gminy;
- możliwość zlecania usług publicznych organizacjom z sektora ekonomii społecznej;
- możliwość zaplanowania efektywnego wsparcia osób, rodzin, rokującego na poprawę sytuacji społecznej, gospodarczej w gminie;
- możliwość realizacji wspólnych przedsięwzięć, w tym wspólnych projektów, badań, konsultacji;
- zwiększenie efektywności działania w pracach na rzecz tworzenia dokumentów strategicznych w oparciu o faktyczne potrzeby społeczności lokalnej;
- gromadzenie wiedzy z zakresu działalności poszczególnych kooperantów i możliwość realnego współdecydowania o wyznaczaniu nowych zadań lub ich ograniczeniu w stosunku do jednostek podległych JST;

- możliwość współpracy z lokalnym biznesem, wspieranie go celem zapewnienia transferu podatków do właściwej gminy;
- łatwiejsza koordynacja działań jednostek podległych urzędowi gminy;
- wzajemna wymiana informacji i transfer *know-how* z sektora prywatnego do publicznego;
- szansa na efektywne gospodarowanie lokalnymi zasobami;
- dostęp do rozbudowanej infrastruktury partnerów bez ponoszenia dodatkowych kosztów;
- szansa na wzrost poparcia społecznego;
- zwiększenie wiarygodności władz w działaniach na rzecz wsparcia osób i rodzin;
- kreowanie w gminie nowej rzeczywistości pomocowej w obszarze wsparcia osób i rodzin;
- prestiż związany z wprowadzaniem pracy w oparciu o nowy model;
- możliwość wdrożenia nowatorskiego podejścia do współpracy, angażującego partnerów z różnych resortów, sektorów; doświadczenie przygotowania przestrzeni do współpracy;
- możliwość kreacji i dostarczania usług w procesie ich koprodukcji;
- lepsza efektywność w zarządzaniu środkami publicznymi;
- stały monitoring zasobów środowiska;
- możliwość promocji działań podejmowanych przez władze gminy;
- podział ryzyka pomiędzy podmioty publiczne i prywatne.